ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΓΑΙ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ.

Οἱ ἀστρολόγοι λέγουσιν, ὅτι τὸ δεῖνα ἔτος εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπιβροὴν τοῦ δεῖνα ἀστέρος· ἀλλ' ἐπάνω κάτω ἐξείρουν καὶ αὐτοὶ ὅσα ἐξείρει καὶ ὁ Τίμης τῆς Ἀνατολῆς γράφει ὅτι τὸ σημερινὸν ὑποφαγεῖον ἐχρηματίσθη ὑπὸ τὴν ἐπιβροὴν τοῦ Στίρου Μηλίου. Ἐγὼ (καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ σκανδαλίσητε διὰ τὴν οἴησιν μου, ἀφοῦ ἡ δυσηστορία πολὺ ἡμᾶς κατήντησε κατὰ δυστυχίαν δευτέρα φύσις) ἐγὼ φρονῶ, ὅτι ἕκαστον ἔτος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιβροὴν ἑνὸς ῥήματος· ἑνὸς ῥήματος; Μέλιστα, μέλιστα, ἑνὸς ῥήματος, ὅτι φαρδὸ πλατὺ μὲ ἔκτασιν, παρατατικὸν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακείμενον κ. λ. μὲ τὸ περιγράφει ἡ γραμματική. Διὰ ἀκατάβρο εἰς τὰ παρελθόντα ἔτη, διότι τότε θὰ γράφω βιβλίον ὀγκωδέστερον, πρὶν τὴν συλλογὴν τῶν ἑρμηνείων τοῦ 1854, καὶ 1855 διὰ τὸν ὁποῖον τίποτε λαμπρὸν ἐπροξενήθη ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς· κοσμοπόνη; καὶ τῶν φώτων. Περιορίζομαι λοιπὸν μόνον εἰς τὸ πρὸ ὀλίγου ὡρῶν λῆξαν καὶ τὸ ἤδη γεννηθὲν ἔτος. Ἀφοῦ ἔκαμα βεβαίως καὶ τοῦτο ἐρεύνας, ἀφοῦ ἐπιμελῶς ἐξεύρεθη ὅλος τοῦ Κ. Κλέδου, εἶχον ὅτι τὸ ὑπὸ ἔτος 1855 καὶ 1856 ἦταν καὶ ἦναι ὑπὸ τὴν ἐπιβροὴν τοῦ ῥήματος: ΑΓΩ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1855 ἐλύθησαν τὰ δεινὰ τῆς βασιλείας, τὰ ὁποῖα κυβέδες ὑπουργοὶ στηριζόμενοι, ὡς ἐφρόνουν, εἰς ξένην προστασίαν, ἐνόμισαν, ὅτι δύνανται νὰ ἐπιβεβαιώσουν εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ κύριόν των κατὰ τὸ 1854 ἐλύθη τὸ διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτικὴν τῶν Βυζαντείων ἐπιφανειῶν τόσον σπουδαῖον ζήτημα, ἂν τὰ ἐν γραφίτου ῥοῦχα ὦ; νέου; βλέπουν τὰ ξύλινα τείχη τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ ὡς τηπτάκτα φύλλα κεῖλόνται τὰς βύλας τῶν κανονίων τοῦ Πειραιῶς τὸ ἔτος; 1854 ἔλυσε τὴν πολιορκίαν τῆς Σεβαστουπόλεως; τῶν μὲν Γάλλων κυριευσάντων ἐξ ἐρίδου τὸ τρομερὸν Μάλακοφ, τῶν Ἀγγλο-Σαρδηνο-Τουρκικῶν σωμάτων ἀπεσχίσθησαν εἰς τὴν κατὰ τῆς Πρωσσίας ἔφοδον, καὶ τῶν Ῥώσσων ἀπεστρέφοντο διὰ νυκτὸς εἰς τὰ ἀρκτικὰ ῥοῦχα, ἀφοῦ ἀκαποδυναμίσκοντες τὰ μεσημβρινὰ ῥοῦχα, καὶ ὀχυρώματα, ἀφῆκαν ὁ εἷσω των σωμὸν; ἐκεῖπῶν. Κατὰ τὸ 1855 ἐλύθη ἡ πολιορκία τοῦ Κάρς, ἀφοῦ ὁ ἐξ εἴκοσι χιλιάδων συγκείμενος ἡρωϊκὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ Βιλλιάμς καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Ἄγγλων, Ὀύγγρων καὶ Πολωνῶν ἀξιωματικῶν διεκτελέσας, περέδωκε τὰ ὅπλα διὰ χειρὸς τινῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων Μισοῦγγρον εἰς miniature.

Κατὰ τὸ 1855 ἐλύθη καὶ μέγα ζήτημα περὶ δόγματος θρησκευτικοῦ τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάγκη ἦτο τόσον κατεπιτακτικὴ, ἐν τῷ περιστατικῷ δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι, ὡς μέλλοντος νὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπιβροὴν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς νοτιλίας, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ὅσω καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, νὰ ἐξημερώσῃ τὰ βάρβαρα ἔθνη, νὰ ἐξαρκέσῃ τὴν εἰρήνην εἰς αἰῶνας τοὺς ἄπαντας. Κατὰ τὸ 1855 ἐλύθη ἡ ἀμφιβολία τῶν Εὐρωπαίων περὶ τῶν ζωτικῶν στοιχείων ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἀλλὰ καὶ ποῦ ν' ἀκαρέρω ὅλας τὰς περιστάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιβροὴ τοῦ φοβερὸν κύτοῦ ῥήματος κατεκρίνεται; Προφάτης δὲν εἶμαι διὰ δυνηθῶ ν' ἀκαρέρω μελλούσας περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας θέλει φανῇ ἡ ἐπιβροή του ἐπὶ τοῦ ἔτους 1856. Δύο περιστάσεις ὅμως εἶναι ἀναμφισβήτητοι, πρωτοφάνεροι λυθῆ κατὰ τὸ ἔτος; τοῦτο τὰ δεινὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανῶν, διότι τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην εὑρίσκομεν ἐν ταῖς διακοινώσεσι τῶν συμμάχων, ἐν ταῖς περὶ πολιτισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἀρχαῖς, καὶ ἐν τοῖς μέτροις, τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε βλέπομεν λαμβάνοντα, τολλάκιστον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Δεύτερον θέλει λυθῆ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, αὐτὸ τὸ εἰς τὰ ὅμματα καὶ τῶν μωρῶν παιδίων ἐν Τουρκίᾳ, ὄχι μόνον Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Τούρκων, τόσον εὔκολον νὰ λυθῇ, καὶ εἰς τὰ ὅμματα τῶν βαθέων πολιτικῶν, τῶν τρανῶν διπλωματῶν τόσον δύσκολον, ἢ μᾶλλον τόσον ἀδύνατον. Καὶ ταῦτά μου κεῖ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβροὴν τοῦ μυστηριώδους τούτου ῥήματος ἐπὶ τοῦ ἔτους 1856 ὡς πρὸς τὰ γενικὰ συμφέροντα· ἀλλὰ, καλῶς ὅτι ἐξείρετε, μετὰ τῶν γενικῶν ἔρχεται καὶ τὸ μερικὸν συμφέρον. Καὶ διὰ τὸ μερικόν μου συμφέρον κατεβάλλετο τὴν εὐεργετικὴν ἐπιβροὴν τοῦ ῥήματος; τοῦτο, διότι ὀλίγον ἔχω ἀμφιβολίαν, ὅτι προβλέπω, γεννᾶτε λύσεις σήμερον πρὸς χάριν μου καὶ τὸ συμφέρον σας, εἰς τὸ ὁποῖον εὔχομαι ἐκ πάσης ψυχῆς καὶ καρδίας, πάντοτε νὰ ἦναι πρόθυμον, καὶ πάντοτε ἀκλόνητον, καὶ νὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

Ὁ διακονητὴς τῆς Ἐλπίδος
Ν. ΠΙΣΜΙΣΗΣ.